

ŠKOLNÍ VĚŠTEC

Časopis o ZŠ TGM Borohrádek vydání č. 2 duben 2018

Rozhovory

Anketa

Ohlédnutí

Jak nám to slušelo před lety

Jak dobře se známe

Školní parlament

Sport

Soutěže

Obsah

Rozhovor s Charen a Bobem Urban z USA	4
Rozhovor s paní učitelkou Bónovou	8
Rozhovor s Dianou Lalahovou	10
Rozhovor s paní učitelkou Karolínou Prouzovou	11
Rozhovor s bývalou žákyní Karolínou Patricií Urbánkovou	12
Anketa na téma prezident	13
Jak dobře se známe	15
Školní parlament	17
Sport na naší škole	18
Jan nám to slušelo před lety	20
Anglické a české citáty	22
Zázrační počtáři	23
Desatero bezpečnějšího internetu	24
Ohlédnutí za uplynulým obdobím	25
Zeptali jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové	30
Výsledky soutěže pro žáky 1. stupně	31
Výsledky soutěže pro žáky 2. stupně	32
Soutěž S knihou na cestách	33
Co mám na srdci	33

Ahoj všichni!

Děkujeme Vám za pozitivní ohlasy po vydání prvního čísla školního časopisu. Potěšilo nás, že se Vám časopis líbil. Proto jsme se snažili jeho druhé vydání ještě vylepšit.

Opět Vám přinášíme řadu rozhovorů, anketu, články o akcích uskutečněných v minulém období či novou rubriku s názvem Jak nám to slušelo před lety.

V minulém čísle jsme také vyhlásili dvě soutěže. Žáci prvního stupně nás potěšili mnoha krásnými obrázky se zimní tematikou. Žáci druhého stupně se do fotografické soutěže nezapojili podle našich představ, ale věříme, že tentokrát se polepší :)

Hezké počtení :)

Hezké jaro Vám přejí členové mediálního kroužku ZŠ TGM Borohrádek :)

Rozhovor s Charen a Bobem Urban z USA

Připravily: Anna Haladová, Kateřina Davidová, Denisa Litenová

V březnu na naší škole týden působili manželé Charen a Bob Urban z městečka Newport ve státě New Hampshire v USA. Charen žáky seznamovala s USA či s africkým státem Zimbabwe, kam jezdí pomáhat jako dobrovolnice.

Proč jste se rozhodli přijet na naši školu?

Váš pan učitel navštívil naše město Newport již dvakrát v rámci mezinárodního dobrovolnického projektu s názvem Bringing the World to Newport a vzhledem k tomu, že Borohrádek bude v létě pořádat podobnou akci, chtěli jsme se k vám přijet podívat a pomoci s organizací tohoto projektu. Navíc jsme vždy rádi, když můžeme navštívit cizí zemi a být s místními lidmi. Je to mnohem autentičtější, než být turistou v Praze. Jakožto učitelka v důchodu mám vždy zájem být ve škole a podělit se o moji radost z cestování. Také Bob rád cestuje a poznává lidi v jiných zemích. Během tohoto týdne strávil Bob ve škole nejvíce času od doby, kdy byl studentem v padesátých letech.

Co se vám líbí na naší škole?

Vaše škola je velmi přátelská, bylo krásné sledovat pouto mezi staršími a mladšími žáky. Užili jsme si rozvrh s desetiminutovými přestávkami mezi hodinami. To dává studentům možnost užívat si čas se svými kamarády, učiteli a hosty. Většina studentů se ve škole zdá být šťastná. Ještě než jsme přijeli, viděli jsme váš videoklip Happy na YouTube. Ve škole jsme pak poznali, že jste takto veselí i ve skutečnosti. Vaše nové video Wake Up! nese významné poselství a je dobře, že se do takovéto akce zapojila celá škola.

Jaké bylo učit české žáky?

Učit české žáky bylo velmi zábavné a oceňovali jsme, jak žáci uctivě naslouchali i přes určitou jazykovou bariéru. Sdílení poznatků o USA a Africe považujeme za velmi přínosné.

Jak se vám líbilo připravování amerických palačinek spolu s českými žáky?

Příprava palačinek s javorovým sirupem byla skvělá. Žáci skvěle spolupracovali a věřím, že si lahodnou chuť palačinek budou dlouho pamatovat.

Jaký je rozdíl mezi českými a americkými školami?

Den v americké škole je v průměru o dvě hodiny delší a přestávky mezi hodinami obvykle trvají pouze tři až pět minut, přestávka na oběd trvá dvacet až pětadvacet minut. Žáci mají často každý den stejný rozvrh, takže byste například měli každý den první hodinu angličtinu. Pozitivní na amerických školách je to, že sport je sponzorovaný školami. Tréninky jsou po vyučování a večer či o víkendech mezi sebou

školy hrají utkání. Vybavení zajišťuje škola a žáci za členství v týmech nic neplatí. Mezi nejčastější sporty na školách patří baseball, softball, basketbal, americký fotbal, fotbal, atletika, orientační běh, pozemní hokej, tenis, golf a volejbal.

Proč máte rádi cestování? Co jste se naučili díky cestování?

Cestování probouzí všechny smysly. **Vidíte** nové krajiny, architekturu, zvířata, stromy a květiny, módu... **Slyšíte** nové jazyky a hudbu. **Ochutnáváte** a **cítíte** nová jídla a nápoje. **Dotýkáte se** života druhých lidí a oni se **dotýkají** vašich životů. Největším poznáním díky našemu cestování je to, že lidé na celém světě touží po tom stejném – po spokojenosti, bezpečí pro své rodiny a přátele a po vzájemném respektu. Když cestujete, poznáte, že lidé žijí mnoha způsoby, ale všichni mají stejné cíle. Cestování otevírá mysl novým možnostem a porozumění různým kulturám z celého světa. Můžete tak oceňovat vlastní způsob života a zároveň vědět, že se můžete přizpůsobit i dalším kulturám.

Jaký byl váš největší cestovatelský zážitek?

V roce 2006 jsme strávili pět měsíců cestováním a poznávali jsme starodávné kultury Aztéků a Májů v "Novém světě" a staré kultury Řecka, Říma i vikingské Evropy. To byla naše nejdelší cesta. Jak jste sami mohli vidět, pro mě (Charen) byla největším zážitkem návštěva Zimbabwe, kde jsem žila s místními lidmi a poznávala, co

to obnáší. Pro Boba byl velkým zážitkem návrat do Thajska, kde pobýval během války ve Vietnamu, a nyní viděl, v jaké rušné místo se země mezitím změnila.

Navštívili byste naši školu rádi znovu?

Určitě bychom vás rádi navštívili znovu. Tentokrát byste třeba mohli učit vařit vy nás. Na vždy si vás budeme pamatovat. A ještě jedna věc. Poznali jsme kin-ball, jediný sport na světě, ve kterém hrají tři týmy najednou.

Děkujeme, děkujeme, děkujeme :)

Ohlasy žáků

Návštěva z Ameriky byla velmi příjemná. Bavila nás prezentace o Americe, Africe a vaření amerických palačinek, které jsme si mohli zkusit uvařit sami. Byly moc dobré. Líbilo se nám, že i v jejich věku jsou stále usměvaví a schopni takto s chutí cestovat. V budoucnu bychom také chtěli poznat různé země.

Veronika Michajlowa, Kristýna Svobodová, Aneta Vejrová

Ve třech hodinách anglického jazyka jsme měli návštěvu z Ameriky. Přijeli se na nás podívat dva velice milí a sympatičtí manželé Charen a Bob, kteří i ve svém věku cestují a prozkoumávají jiné země. Probírali jsme aktuální situaci ve dvou zemích, a to v Zimbabwe a USA. Z jedné hodiny o Zimbabwe jsem si odnesla to, že už vím, jak chudí jsou a jaká situace tam je. Převládá tam chudoba, nedostatek potravin a věcí pro normální

život. Také se mi líbilo, že Charen v těchto chudých zemích přijela pomáhat a dělat dobrou věc. Myslím, že já osobně bych to asi nezvládla. Chtěla bych samozřejmě vyzvednout to, že do toho investovali tisíce, a to jen díky jejich blahodárnosti a dobrému srdci. Díky jejich návštěvě jsem si zlepšila angličtinu a zjistila jsem, že jsme jako stát velice bohatí a měli bychom si toho vážit, protože ne všichni mají to, co máme my.

Adéla Kroulíková

Tento týden nás v ZŠ TGM Borohrádek navštívili pan a paní Urbanovi z USA. 7.A, tedy moje třída, jsme měli tento pár na tři hodiny angličtiny. V hodinách jsme měli s paní Charen přednášku o zemi Zimbabwe v Africe. Tato přednáška mi hodně dala - ať v angličtině, tak i v lidském smyslu, že mám více zájem o pomoc chudým lidem, kteří žijí v této zemi a vlastně i na

tomto kontinentu. Charen byla v této zemi celkem třikrát, jednou v roce 2010, poté v roce 2015 a teď nedávno v prosinci roku 2017. Hodně se mi tato přednáška líbila, protože Charen dokázala i těm méně zkušeným vše vysvětlit, takže věřím, že jsme to všichni pochopili. Charen obdivuji za její akční povahu i v jejím vyšším věku. Bavili jsme se jak o finanční situaci, tak i o zvířatech v této zemi. Prostě nám řekla o všem, co zažila. Poté, co ukončila přednášku o Zimbabwe, začala přednášku o jejím rodném městě jménem Newport. Toto město se mi zalíbilo, protože je tam moc hezká krajina. S Charen jsem si povídala chvíli i v soukromí. Je to milá a hrozně příjemná paní, která musí být sympatická snad každému. Bob se do konverzací moc nezapojil, takže nemohu říct, jak mi připadá, ale od pohledu je to také velmi sympatický pán. Děkuji za tuto zkušenost.

Sára Vondráčková

Rozhovor s paní učitelkou Bónovou

Připravily: Denisa Litenová, Natálie Čejková, Zuzana Loufková

Přinášíme Vám rozhovor s paní učitelkou Bónovou, která na naší škole působí od září 2017.

Líbí se vám u nás na škole?

Ano, líbí se mi tady. Je tu hezké prostředí. Líbí se mi, že stará budova je napojena na novou.

Co děláte ve volném čase?

Krom přípravy písemných prací a jiných věcí do školy také chození na procházky se psy.

Proč učíte zrovna chemii a přírodopis?

Chemii jsem chtěla studovat už od základní školy. Měli jsme na ni pana učitele Macka. Lepšího učitele neznám. Byl hrozně fajn a dokázal naučit, když člověk chtěl. :) Stal se mým vzorem. Přírodopis se mi zalíbil až ve třetím ročníku na gymnáziu. Líbila se mi biologie člověka, kterou mám ráda doteď.

Proč jste si vybrala toto povolání?

Od mala jsem vůbec nevěděla, čím bych chtěla být, prospěch jsem měla dobrý - patřila jsem mezi premianty, ale také mezi průšviháře. Kde se něco stalo, tak jsem se u toho nějak vyskytla... :) Jelikož jsem vážně netušila, co budu dělat, až budu "dospělá", tak jsem po ZŠ zamířila na gymnázium, abych měla čas se rozhodnout. Čas se krátil a já pořád nevěděla, co a jak. Věděla jsem, že bych chtěla studovat něco s chemií. Můj první plán byla medicína, bohužel jsem na ni nemohla jít, protože jsem si musela zvolit takovou vysokou školu, u které bych mohla chodit do práce. Vyrůstala jsem pouze s maminou, tak jsme na tom nebyly finančně nejlíp. Hrozně mě začala bavit biologie, hlavně biologie člověka, proto jsem se rozhodla, že půjdu na pedagogickou fakultu. Mou aprobaci se stala chemie s biologií. Učitelem jsem ráda, baví mě pracovat s dětmi různého věku, i s "pubertáky", i když někteří jsou na pár facek. :) Možná to vypadá, že jsem vůči nim zaujatá. Opak je pravdou. Trochu v nich vidím sebe, když jsem vyváděla podobné hlouposti, právě na ZŠ. :)

Jak dlouho učíte?

Ve školství se pohybuji už cca 5 let. Během studií jsem příležitostně suplovala na ZŠ Úprkově v Hradci Králové - chemii a přírodopis. Také jsem jedno pololetí působila jako pomocná učitelka v MŠ v Opočně. Minulý rok jsem dopisovala svou diplomovou práci a při tom působila jako asistent pedagoga a školní asistent na ZŠ v Opočně. Při této práci jsem ještě suplovala, kde se to škole hodilo. Jedna paní učitelka onemocněla na celé pololetí, tak jsem ke své práci asistenta pedagoga a školního asistenta dostala cca 70% jejího úvazku. To jsem učila občanskou výchovu, tělesnou výchovu a sportovní výchovu, která byla zaměřená na míčové hry. Když mi vedení školy oznámilo, že bych měla učit "tělocvik", tak jsem si myslela, že půjdu do mdlob. Ale nakonec to dopadlo dobře. Naštěstí bylo pěkné počasí, tak jsme v rámci tělesné výchovy chodili na naše koupaliště, kde jsme trénovali plavání, a ke konci roku jsem uspořádala závody. Byla to docela legrace. Abych toho neměla málo, tak jsem do toho dva měsíce zastupovala za pana učitele, který ze zdravotních důvodů odjel do lázní - to jsem učila chemii a fyziku. To jsem se konečně dostala aspoň trochu k mé milované aprobaci :) Přírodopis a chemii podle svého učebního plánu učím prvním rokem :) a doufám, že ne posledním... :)

Rozhovor s Dianou Lalahovou

Připravily: Denisa Litenová, Zuzana Loufková, Natálie Čejková

Pro náš rozhovor jsme si vybraly naši kamarádku Diu, která se úspěšně věnuje modelingu.

V čem je modeling náročný? Co mu musíš obětovat?

Musíte obětovat hlavně čas. Jelikož ještě závodím na koni, tak se mi to někdy kříží, což se mi moc nelíbí. Ale co se dá dělat. Když chcete něčeho dosáhnout, tak musíte obětovat hodně.

Jaké jsou tvé cíle?

Zatím jsem nepřemýšlela nad nějakými cíli, ale určitě bych chtěla vycestovat do zahraničí a pracovat tam.

Co bys poradila těm, kteří by také chtěli zkusit modeling?

Ať se toho rozhodně nebojí, za zkoušku nic nedají.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Tak to je práce s Kevinem Murphym. Práce trvala týden a byla to obrovská zkušenost. Jelikož byl celý tým ze zahraničí, tak tím to je ještě zajímavější. Dále jsem např. byla v soutěži MY MODEL CONTEST a tam jsem vyhrála cenu Notina.

Co ještě děláš ve svém volném čase?

Ještě jezdím závodně na koni, což taky není časově snadný. Ale strašně mě to baví, i když to spolužáci ještě nevzali a pořád si z toho utahují, což mě strašně mrzí. Kdyby věděli, co to obnáší, tak by na to měli jiný názor.

A jak se ti líbí u nás ve škole?

U nás na škole mám smíšené pocity. Poznala jsem lidi, které bych už nikdy poznat nechtěla a naopak jsem pak poznala strašně fajn lidi, se kterými si rozumím.

Rozhovor s paní učitelkou Karolínou Prouzovou

Připravila: Anna Haladová

Přinášíme Vám rozhovor s paní učitelkou Karolínou Prouzovou, která na konci minulého školního roku odešla na mateřskou dovolenou.

Jak trávíte volný čas na mateřské dovolené, pokud nějaký máte?

Po pravdě moc volného času nemám. Dvě děti a pes mi zaberou většinu času. Přesto čas na odoreagování se vždycky najde. Tak například díky mateřské dovolené jsem byla tuto zimu již dvakrát na prodlouženém víkendu na horách. Teď v neděli jsme se s rodinou vrátili z Jeseníků. Bylo tam nádherně, lyžovali jsme, sáňkovali, prostě paráda. Na nový rok jsem si dala předsevzetí, že jednou týdně pojedeme lyžovat. To hlavně kvůli Štěpánce, která lyžuje ráda, a chci, aby se zlepšovala... Jinak jsem si koupila nové kolo a tak se moc těším na jaro, až budu jezdit. Jezdím se svým psem, teda pes běží vedle mě. Máme takový asi 10 km dlouhý okruh, který vede převážně lesem...

Chybí vám učení?

Učení mi zas tak moc nechybí. Sice bych si zase ráda odučila nějakou tu hodinu, ale pak by mi to asi stačilo. Chybí mi hlavně děti a školní kolektiv.

Co se Vám líbilo na naší škole, že jste se rozhodla dojíždět za prací tak daleko?

V Borohrádku je dobrá škola. Je to moje čtvrtá škola, kde jsem učila, a tak mohu srovnávat. Paní ředitelka s paní zástupkyní ji vedou na jedničku. Obětuji škole spoustu času a to je pak hodně znát. Kolektiv učitelů byl parádní. Když jsem potřebovala s čímkoliv pomoci, každý mi ochotně pomohl. A s žáky jsem byla také spokojená. Dalo se s nimi jednat na úrovni. Samozřejmě pár výjimek se našlo, někdy i pořádných perliček, ale to je tak na každé škole.

Jak vzpomínáte na naši školu?

Vzpomínám často a ráda. Nejraději bych se za vámi hned rozjela a navštívila bych vás. Ale nic není tak jednoduché... Vzpomínám hodně na svou třídu, a co jsem s nimi zažila. Vzpomínám na "bobíky" z prvního stupně, které jsem učila angličtinu a přírodovědu. Vzpomínám na hodné děti, ale kupodivu i na ty zlobivé. Přemýšlím, jak se jim vede a jestli se u nich něco změnilo...

Rozhovor s bývalou žákyní Karolínou Patricií Urbánkovou

Připravily: Valentýna Klára Urbánková

Vyzpovídala jsem svoji sestru, která od září 2017 studuje na střední škole v Třebechovicích pod Orebem.

Chybí ti borohrádecká škola?

Ano, chybí. Prožila jsem tu přece jen devět let.

Kdo ti chybí nejvíc z učitelů?

Nemůžu odpovědět pouze jedno jméno, je jich spousta.

Vrátila by ses na naši školu?

Dost jsem o této otázce přemýšlela a v určitých chvílích bych se moc ráda vrátila. Ale čas plyne a v této chvíli už jsem někde jinde.

Jak se ti líbí na nové škole?

Na nové škole se mi líbí moc, mám tam skvělý kolektiv a sympatické učitele.

Plánuješ po střední škole dále studovat?

Ano, přemýšlím nad tím, že bych dále studovala. Chtěla bych studovat obor kriminalistika a kriminologie.

Anketa na téma prezident

Připravily: Kateřina Davidová, Kristýna Novotná

V uplynulém období byla významným tématem volba prezidenta ČR. Ve škole jsme se proto ptaly děti i učitelů na jejich názory.

1. Co byste udělali, kdybyste byli prezidentem ČR?

2. Co byste udělali, kdybyste mohli změnit jednu věc na celém světě?

Paní učitelka Hellerová

1. Prezidentkou republiky bych být nechtěla, protože je to příliš velká zodpovědnost. Takový člověk má mnoho povinností, musí si získat důvěru velkého množství lidí a vyznat se v nejrůznějších oblastech. Být neustálým středem pozornosti by určitě nebylo nic pro mne a pro moji rodinu. Byla bych ráda, aby se prezidentem stal člověk, který si naší země váží a bude dělat všechno pro to, abychom žili hlavně v bezpečném státě. Bylo by fajn, kdyby všichni měli všeho dostatek, nezáviděli si, podporovali se a pomáhali si v náročných životních situacích. Ale o tom nerozhodne ani ten nejlepší prezident na světě.

2. Kéž by na světě bylo méně lidského utrpení! Přála bych si, aby lidé neměli vážné nemoci, aby se rodiče nemuseli dívat na to, jak jejich dítě musí bojovat o život. To by bylo takové moje největší přání. Poté bych chtěla změnit to, aby si lidé více vážili jeden druhého. Začít by se mělo u dětí. Kdyby mohly vyrůstat v milujících rodinách, mít opravdové kamarády, být vychovávány a vzdělávány dobrými učiteli, vyrůstaly by z nich lidé, kteří by připravili slušný a kvalitní život budoucím generacím.

Paní učitelka Bastlová

1. Snažila bych se dobře naší republiku reprezentovat.

2. Zajistila bych dostatek jídla pro všechny.

Anetka Šrámková, 2.A

1. Aby všichni měli hodně hraček.

2. Změnila bych svět.

David Urban, 3.A

1. Určitě bych trochu udělal v té Praze nějakou, aby tam ty auta jezdila pomaleji, protože tam je hrozný provoz. Aby tam nejezdilo tolik autobusů a tramvají.

2. Udělal bych mosty přes všechny oceány a moře.

Adéla Sedláková, 5.třída

1. Aby byly slevy v Kauflandu.
2. Aby se všichni kluci podřizovali holkám.

Petra Voráčková, 7.A

1. Snížila bych daně za vodu.
2. Chtěla bych, aby všichni létali zadarmo na dovolenou.

Ondra Kasal, 3.A

1. Aby bylo hodně peněz.
2. Aby byl svět čistší.

Pepa Kašpar, 1.A

1. Kdybych byl český prezident, tak bych poručil, aby se lidem nic nestávalo. Třeba když jdou do lesa a někdo by tam kácel stromy, tak aby to na ně moc nepadalo, aby dávali pozor.
2. Aby se nekradlo.

Maxim Kašpar, 1.A

1. Kdybych byl českým prezidentem, chtěl bych, aby lidé byli na sebe hodní.
2. Kdybych ovládal celý svět, chtěl bych, aby lidé na sebe byli více hodní.

Lukáš Hůja, 1.A

1. Kdybych byl prezidentem České republiky, změnil bych, aby sem nechodili muslimové.
2. Řekl bych, aby lidi neházeli flašky od pití, papíry od bonbónů a jiné věci do lesa.

Míša Sivuchová, 1.A

1. Kdybych byla prezidentkou, chtěla bych, aby na sebe byli všichni hodní.
2. Kdybych ovládala celý svět, chtěla bych, aby nikdo nedával do lesa odpadky.

Anetka Bahníková, 1.A

1. Změnila bych, aby lidé nevyhazovali v lese odpadky, a to hlavně papírky od bonbónů.
2. Kdybych ovládala celý svět, tak bych chtěla, aby všichni byli správní a hodní.

Jak dobře se známe

Připravila: Veronika Michajlowa a Kristýna Svobodová

Vybrala jsem si dvě kamarádky Adrianu Mášovou (7.A) a Denču Válekovou (7.A).

1) Kdy se narodila?

Denča: 9. 1. 2005.

Adri: 16. 12. 2004.

2) Jak dlouho se znáte?

Denča: Od školky.

Adri: Od školky.

3) Jedním slovem popiš tu druhou.

Denča: Šílená.

Adri: Šílená.

4) Myslíš si, že před Tebou skrývá nějaké tajemství?

Denča: Myslím si, že ne.

Adri: To nevím, říkáme si vše.

5) Čeho se nejvíc bojí?

Denča: Pavouků.

Adri: ničeho se nebojí. Za tu dobu, co ji znám, ji nikdy nic nevyděsilo.

6) Vaše oblíbené místo?

Denča: Velké hřiště.

Adri: Asi... Velké Hřiště tam jsme chodily nejčastěji.

7) Její oblíbený film?

Denča: Mortal instruments Město z kostí.

Adri: Mortal Instruments Město z kostí.

8) Její oblíbená příchut' zmrzliny?

Denča: Vanilková.

Adri: Asi vanilka nebo čokoláda, copak já vím. Tohle mně fakt nikdy nezajímalo. :D

9) Její oblíbené jídlo?

Denča: Salát.

Adri: Asi špagety.

10) Co nosí radši - kalhoty nebo šaty?

Denča: Kalhoty.

Adri: Kalhoty! Ona a šaty? Jednou za rok maximálně.

11) Máte stejný styl hudby?

Denča: Vůbec ne.

Adri: Ne. XD

12) Co máš na té druhé ráda?

Denča: Jsme povahově úplně stejný.

Adri: Že mi rozumí nejvíc ze všech (nemusím jí nic vysvětlovat), ve všem se shodneme a tak.

13) Vadí Ti naopak něco na té druhé?

Denča: Občas když při tělocviku hrajeme týmovou hru a naštvě se, tak pak po každém křičí.

Adri: Nepřemýšlí někdy nad tím, co říká... Vždy něco řekne, aniž by si to promyslela.

14) Její vysněná práce?

Denča: Právnička.

Adri: Tam někde u vojáků (nevím, jak se tomu říká, hlavně, že bude mít v ruce pistol a všechny střílet 😊). (Denča se závodně věnuje střelbě.)

15) Jaká je vaše vzpomínka, na kterou nikdy nezapomenete?

Denča: Celé naše kamarádství je jedna velká vzpomínka.

Adri: na kterou nikdy nezapomenu? To je těžký, jelikož máme spoustu nezapomenutelných vzpomínek. Každý den s ní se nedá zapomenout. :D

Školní parlament

Připravily: Anna Haladová, Zuzana Loufková

Pyžamový den

V první únorový den se žáci i učitelé oblékli do pyžam, županů či overalů, protože školní parlament zorganizoval vůbec první pyžamový den.

Každá třída vybrala dva nejkrásnější pyžamové modely a modelky, kteří se o velké přestávce dostavili do auly. Zde zástupci školního parlamentu zvolili tři nejlepší pyžamáky. První místo patří Pavlu Stárkovi z 3.A, druhé místo obsadil Dominik Michajlow ze 7.A a na třetím místě skončil Dominik Hloušek ze 4. třídy.

Odměněny byly i třídy s největším počtem žáků v pyžamu. Stoprocentní zastoupení pyžamáků bylo v 1.třídě, ve 3.A, 3.B, 4. třídě, 5. třídě a v 7.A.

Ke konci velké přestávky proběhlo hromadné fotografování.

Těší nás, že se tato akce vydařila a věříme, že podobný úspěch získají i další akce, které školní parlament chystá.

Setkání zástupců žákovských parlamentů

Dne 20. března 2018 se uskutečnilo již druhé setkání zástupců žákovských parlamentů našeho regionu.

Setkání zástupců žákovských parlamentů tentokrát hostila kostelecká základní škola.

Lektor setkání Mgr. Tomáš Hazlbauer z Centra pro demokratické učení předával účastníkům informace a nápady o tom, jak plánovat v týmu, jak spolupracovat či komunikovat.

Iva Příbylová

Hodnocení zástupkyně našeho parlamentu

Mně se setkání moc líbilo. Hlavně mě bavily hry. Myslím si, že to pro nás bylo moc přínosné. Doufám, že se nám podaří využít všechny rady, které jsme dostali od lektora. Byla jsem až překvapená, kolik věcí se dá v parlamentu udělat. Moc mě to bavilo a těším se na další.

Eliška Zahajská, 8.B

Den naruby

Žákovský parlament zorganizoval "den naruby", který se konal 28. března.

Den naruby přinesl žákům možnost vyzkoušet si roli učitele. Někteří se tohoto úkolu zhostili na výbornou, další pokukovali po hodinách, kdy už jejich náročná úloha skončí, někteří přípravu podcenili, ale všichni jsme zažili něco nového.

Sport na naší škole

Připravil: Tomáš Fuchsa

Školní turnaj v kin-ballu

Ve středu 1. 2. 2017 se na naší škole uskutečnil kin-ballový turnaj pod vedením pana učitele Hurdálka. Turnaje se zúčastnily čtyři týmy tvořené čtyřmi hráči složených z celého 2. stupně. Celý turnaj byl doprovázen vyrovnanou hrou, avšak vítěz byl nakonec jen jeden. Po finálovém rozstřelu, který skončil poměrem 9:3, slavilo družstvo ve složení Daniel Kopsa, Sára Vondráčková, Karolína Vojnarová a Tomáš Fuchsa.

Okresní turnaj v přehazované

Mgr. Tomáš Hurdálek

Dne 23. února 2018 se odehrál v Kostelci nad Orlicí okresní turnaj v přehazované dívek sedmých a osmých ročníků. Ani naše škola s týmem reprezentantek ze sedmých tříd na turnaji nechyběla a navíc si dívky z Kostelce odvezly velmi dobrý výsledek.

Náš tým byl složen pouze z mladších zákyň a v některých zápasech mohl být rozdíl jednoho roku patrný, ale děvčata našeho týmu vše doháněla svojí sebraností a především týmovým duchem, který jistě ohromil nejen jejich vedoucího, ale i všechny zbylé účastníky. Z jejich entuziastického a obětavého výkonu šel respekt a možná i to vedlo k tomu, že tento tým nebyl poražen ani v jednom ze sedmi zápasů a dokonce si vyšlápl i na jasného vítěze turnaje – Kostelec nad Orlicí, kterého výrazně potrápil a remizoval s ním hned v prvním zápase. Děvčata však podcenila druhý set posledního zápasu, ve kterém ztratila s hratelným Českým Meziříčím, a po dramatické koncovce turnaje skončila na třetím místě o pouhý bod za týmem Doudleb, který se tak společně s Kostelcem kvalifikoval na krajské kolo do Trutnova.

Tímto bych rád poděkoval našim osmi reprezentantkám (Denče, Sáře, Emče, Adri, Verče, Anet, Monče a Kiki), které svým sportovním výkonem překvapily mnoho účastníků turnaje a výborně reprezentovaly školu. Svým pozitivním a nadšeným přístupem ukázaly mně, všem okolo, ale i samy sobě, že sportujeme hlavně proto, abychom zažívali krásné a napínavé okamžiky s našimi kamarády a měli radost z toho, co děláme.

Turnaj v kin-ballu v Hradci Králové

Mgr. Tomáš Hurdálek

Zúčastnili jsme se dalšího ročníku krajského turnaje v kin-ballu.

Dne 20. března 2018 se v Hradci Králové konalo krajské kolo kin-ballového turnaje. Naše škola si v tomto sportu za poslední roky vybojovala velmi zvučné jméno a nic na tom neubírá, že v

podstatě všechny školy na turnaji byly z Hradce Králové. Po skvělém úspěchu v podzimním mezinárodním turnaji jel náš tým starších reprezentantů (9. třída) do Hradce s vidinou úspěchu v podobě postupu do republikového kola. Mladší tým naší školy (7. třída) se

však skládal ze samých nováčků, a tak jsme nevěděli, co od něj očekávat. Oba naše týmy začaly turnaj s největším rivalem v Královéhradeckém kraji – hradeckou ZŠ Milady Horákové. Začátek to byl trochu rozpačitý, protože po shodně vyhraných prvních periodách utkání nakonec naše týmy podlehly. Starší tým se však z neúspěchu rychle oklepal a v druhém i třetím zápase předvedl krásný, technicky vyspělý kin-ball a konečně také zapracovala výborná souhra naší základní čtyřky dirigovaná Danem Kopsou. Mladší tým však zakusil cestu značně trpčí, nakonec se však vůdčí role v týmu ujal Marek Sazima a tým začal pracovat jako švýcarské hodinky. Nakonec to stačilo k dobrému výsledku v druhém zápase a jednoznačné výhře v zápase třetím, kde už oslňovali i ostatní členové týmu svými individuálními výkony.

S trochou štěstí hlavně v mladší kategorii se naše oba týmy umístily na standardním, přesto skvělém druhém místě a zajistily si tak účast na republikovém kole kin-ballového turnaje v Praze. Výkony našich obou týmů slibují snad i dobrý výsledek z pražského turnaje, který se koná 18. dubna 2018. V několika posledních letech se naše škola musela „smířit“ s titulem vicemistrů. Tvrdým tréninkem a snad i s trochou štěstí bychom však letos rádi přivezli už dlouho vytoužený titul mistrů republiky, který si dle mého názoru tato generace našich reprezentantů zaslouží.

Děkuji za skvělé výkony Adéle, Elen, Aničce, Terce, Danovi, Lukášovi a Štěpánovi z týmu zkušených deváťáků a také Sáře, Adéle, Emě, Monče, Kristýnce, Quanovi a Markovi reprezentujícím v mladší kategorii.

Jan nám to slušelo před lety

Připravily: Kateřina Sejkorová, Kateřina Davidová, Kristýna Novotná

Paní ředitelka Iva Příbylová

Paní zástupkyně Zdeňka Danielová

Pan učitel Jan Vích

Paní asistentka Martina Rückerová

Kristýna Novotná, žákyně 8.A

Anglické a české citáty

Připravily: Kateřina Davidová, Kristýna Novotná

**For every minute you are
angry, you lose sixty
seconds of happiness.**

**Za každou minutu
hněvu ztratíš 60
vteřin štěstí.**

**Narodil ses jako
originál. Nezemři jako
kopie**

**You were born an
original. Don't die a
copy.**

**It is better being an
optimist and being
wrong than being a
pessimist and being
right.**

**Je lepší být optimista
a mýlit se, než být
pesimista a mít
pravdu.**

**Sni, jako bys měl žít
navždy. Žij, jako bys měl
zemřít dnes.**

**Dream as if you'll
live forever. Live as
if you'll die today.**

Zázrační počtáři

Připravila: Mgr. Iva Davidová

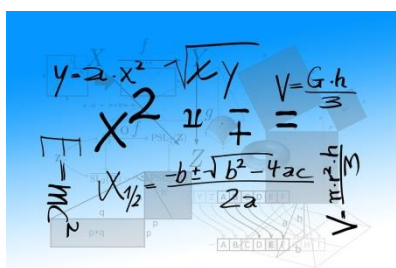
Potěšilo nás, že jsme obdrželi také příspěvek od paní učitelky Davidové.

Zprávy o zázračných počtářích jsou velmi staré. Jeden anglický matematik byl v roce 1707 pozván do Londýna na divadelní představení. Na otázku, jak se mu představení líbilo, odpověděl: „Neobyčejně zajímavé. Víte, že v prvním dějství pronesli herci 476 slov, v druhém už ale 1715 slov a ve třetím o 773 méně, tedy 942 slov?“ O čem ale toto představení bylo, neměl vůbec potuchy.

Zázrační počtáři se objevují i dnes. Většinou v souvislosti se sdělením, že jejich schopnosti zkoumala komise matematiků, psychologů a lékařů. Moskevský deník přinesl před časem zprávu O Igoru Šeliskovovi. Byla mu předložena kniha básní. Namátkou ji otevřel a začal číst. Po pěti minutách oznámil, kolik přečetl veršů, kolik slov a kolik písmen. Věděl, jaké písmeno bylo například ve 103. nebo ve 140. pořadí. Dostal za úkol uvést 68. odmocninu z čísla, které se skládalo z 11 trojčíslí. Na tento úkol potřeboval pouze 35 vteřin.

V západní Gruzii žije Aron Čikvašvili. Jeho matematický mozek je znám široko daleko. Jednou ho přátelé chtěli přezkoušet neobvyklým způsobem. Dali mu za úkol vypočítat, kolik slov musí vyslovit rozhlasový komentátor, který bude komentovat hokejový zápas mezi Ruskem a Gruzii. Rozhlasovou reportáž pochopitelně natáčeli. Když zápas skončil a reportér se rozloučil s posluchači, oznámil Čikvašvili okamžitě výsledek – 1835 slov a 17 427 písmen. Až dodatečně, z přepisu reportáže, se potvrdilo, že jeho výpočet byl zcela přesný. Jak zápas dopadl, ale nevěděl.

Co se vlastně skrývá za touto zázračnou schopností rychlých a složitých výpočtů? Francouzský matematik Arago se propůjčil psychiatrům k výzkumu svých schopností. Po skončení výzkumu byli psychiatři stejně chytrí jako předtím. Zjistili totiž, že jedinou odchylkou od normy je pouze zázračná počtářská schopnost a jinak že je matematik Arago stejně normální jako oni sami.

Jsou však případy, kdy je tato zvláštní schopnost provázena závažnými poruchami v psychice osobnosti. Zde je přepis rozhovoru, který uskutečnil psychiatr Horowitz s dospělými dvojčaty Charlesem a Georgem.

Psychiatr: „Které měsíce roku 2002 začaly v pátek?“ Dvojčata: „Únor, březen a duben“.

Psychiatr: „V kterých letech 20. století připadl 21. duben na neděli?“ Dvojčata: „1968, 1963, 1957, 1946.“

Psychiatr: „Na který den připadne 7. červenec roku 2990?“ Dvojčata: „Na čtvrtek“.

Psychiatr: „Kolik je 7 krát 4?“ Dvojčata: „2“.

Charles a George patří do kategorie počtářů živých kalendářů. Neomylně určí jakýkoliv den v minulosti i v budoucnosti. Nenaucí se však násobilku a rozumově se vyrovnají osmiletým dětem. Doktor Horowitz jim dal psychiatrický termín vědci-idioti.

Nemusíte tedy litovat, pokud jste nebyli obdařeni touto schopností a umíte odmocňovat, umocňovat, dělit a násobit velká čísla pouze s kalkulačkou. Pokud by se u Vás nějaká zázračná matematická schopnost objevila, sdělte to prosím v kabinetě matematiky buď mně, nebo panu učiteli Koudelkovi.

Desatero bezpečnějšího internetu

Připravil: Luboš Zaňka

Dne 6. února se konal Den bezpečnějšího internetu. Níže najdete deset základních pravidel pro bezpečné používání internetu.

Pro bezpečí na internetu ti stačí dodržet jen pár důležitých, ale přitom jednoduchých zásad.

1. Nedávej nikomu adresu ani telefon. Nevíš, kdo se skrývá za monitorem na druhé straně.
2. Neposílej nikomu, koho neznáš, svou fotografii a už vůbec ne intimní. Svou intimní fotku neposílej ani kamarádovi nebo kamarádce - nikdy nevíš, co s ní může někdy udělat.
3. Udržuj hesla (k e-mailu i jiné) v tajnosti, nesděluj je ani blízkému kamarádovi.
4. Nikdy neodpovídej na neslušné, hrubé nebo vulgární maily a vzkazy. Ignoruj je.
5. Nedomlouvej si schůzku přes internet, aniž bys o tom řekl někomu jinému.
6. Pokud narazíš na obrázek, video nebo e-mail, který tě šokuje, opusť webovou stránku.
7. Svěř se dospělému, pokud tě stránky nebo něčí vzkazy uvedou do rozpaků, nebo tě dokonce vyděsí.
8. Nedej šanci virům. Neotevírej přílohu zprávy, která přišla z neznámé adresy.
9. Nevěř každé informaci, kterou na internetu získáš.
10. Když se s někým nechceš bavit, nebav se.

Zdroj:

<http://www.bezpecnyinternet.cz/deti/rady-pro-tebe/desatero-bezpecneho-internetu.aspx>

Ohlédnutí za uplynulým obdobím

Připravily: Ema Houšťková, Veronika Michajlowa, Kateřina Sejkorová

Zápis do první třídy

Žáci hrají divadlo pro mladší Anna Haladová

Mediální kroužek hraje již třetím rokem divadelní představení pro žáky a učitele jako odměnu za práci odvedenou v prvním pololetí školního roku. Letos jsme si připravili pohádku O Popelce. Příběh jsme pojali sice trochu jinak, než ho zná většina z nás, a nestihli jsme vystoupení odehrát před jarními prázdninami, jak jsme původně chtěli, ale i přesto nám byl odměnou hlasitý potlesk. Představení jsou rok od roku lepší a propracovanější, proto chce mediální kroužek časem začít hrát divadlo nejen pro první, ale i pro celý druhý stupeň. Velké poděkování patří panu učiteli Koudelkovi, který stál za zrodem celého projektu.

Karneval školní družiny

Lyžařský výcvik Pavλίna Raková

Ráda bych začala tím, jak jsme jako normální třída jeli autobusem, ale to by nebyla pravda. Už na první pohled vás mohly překvapit bosé nohy našich pedagogů. Jako kdyby to nestačilo. V autobuse jsme museli podepsat zcela nesmyslnou smlouvu s ďáblem o tom, že budeme hodní. Přiznejte si, nikdo tomu stejně nevěřil. Po příjezdu na místo jsme se dozvěděli, že pension, ve kterém máme trávit pár následujících dní, je ještě kilometr daleko, ale dopravní prostředek nám byl odepřen. Proto jsme hned první den byli nuceni plakat nad bolestí našich nohou. Zabydleli jsme se v pokojích a obětovali veškerou naši trpělivost lehce nechápavému učiteli, jehož jméno by mělo zůstat tajemstvím. Proč? Protože žolíky jsou zcela očividně velice složitou

hrou. Po vydatném spánku jsme se druhý den vydali na výlet po okolí. Konkrétně jsme zamířili na bobovou dráhu. I bez pásů se nám podařilo přežít, snad jen se ztrátou dvou vysypaných stvoření, a pokračovali jsme dál v našem dobrodružství. Třetí den jsme se dočkali prvního lyžování. Byli jsme rozděleni do skupin, při čemž já byla zařazena do druhé, oni totiž

nedokáží ocenit mé lyžařské schopnosti. Bylo pozoruhodné sledovat spolužáky, kteří na lyžích stáli poprvé. Nebyla to však jediná neobvyklá věc. Tím narážím na to, že si pan učitel Sitka konečně obul boty. Lyžování probíhalo celkem po dobu čtyř dní, doplněno o karetní hry a výborné výkony šéfkuchaře. Myslím, že plány na jeho únos by se neměli nikde zveřejňovat. Když už jsme u těch únosů, tak naši „úžasní“ pedagogové vytrhli Sofču z mých rukou a nechtěli mi jí vydat. Musela jsem zorganizovat protiútok a svého plyšového poníka zachránit ze sevření těch bestií. Sofču se nám naštěstí podařilo ochránit před všemi špatnými úmysly. Předposlední den nás opět obohatili výletem. Ten jsem využila k odplatě za únos Sofči a připravila pana učitele Hurdálka o polovinu veganské bagety. Má mise byla splněna! Zastavili jsme se také v restauraci, kde nám bylo dovoleno dát si něco k obědu či horké maliny se zmrzlinou. Přiznávám, že byly lahodné, a tak jsem se smířila i s nechápavými pohledy ostatních, když jsem dojídala druhou porci. Velkým zážitkem byl i sníh, do něhož jsme se všichni propadli. Cestou zpět jsme ještě marně hledali ztracenou rukavici. Vše bylo zakončeno diskotékou, na níž nechyběl ani zpěv a hříšný tanec i s pořádnou zvedačkou. Celé to bylo hrozně super a pevně věřím, že se po zveřejnění tohoto textu dožiju i dalšího výletu.

Projektový den Probuď se

Položení květin k pomníku T. G. Masaryka

Pohádka pro děti z mateřské školy v podání žáků 7.B

Setkání s bývalou žákyní Petrou Gluchovou, nejkrásnější neslyšící dívkou Evropy Mgr. Iva Příbylová

Dne 19. února 2018 jsme ve škole přivítali naši bývalou žákyni Petru Gluchovou, vítězku soutěže Miss Deaf Europe 2017 (a navíc i autorku našeho loga). Tato soutěž není jen o kráse, ale i o charismatu každého soutěžícího, o pečlivé přípravě i o prezentování své země. Petra Gluchová je první Češkou, která tento titul vybojovala.

Petra při besedě přiblížila průběh soutěže, promítala fotografie, ukázala korunku a další zajímavé předměty spojené se soutěží. Hovořila o své volné disciplíně - swingovém tanci s prvky pantomimy, o náročném oblékání všech částí kroje zapůjčeného v moravských Dražůvkách i o přátelství mezi soutěžícími.

A jak se líbila beseda Sáře Pfeifferové z 8.A?

Musím určitě napsat, že děkuji za skvělou hodinu. Petra Gluchová nám za pouhou jednu hodinu dokázala, že když se chce, tak to jde. Je to velice krásná a inteligentní žena, takže se ani nedivím jejímu úspěchu. Už jen z jejího vyprávění nám došlo, tedy celé třídě, že je velkým vzorem a máme se od ní co učit.

Návštěva divadla Drak v Hradci Králové Mgr. Jindra Řezníčková, Mgr. Hana Horynová

Dne 24. ledna navštívili žáci 2. a 3. A třídy divadelní představení Princezna Turandot v nastudování královéhradeckého divadla Drak. Toto divadlo je známé moderním zpracováním svých pohádek a her.

Po zhlédnutí pohádky byli žáci pozváni do prostor divadelního Labyrintu, kde si prohlédli vystavené loutky, seznámili se s kouzly divadelní techniky a zúčastnili se tvůrčích dílen. Žáci 2. třídy si vyrobili pohyblivou loutku a třetáci si zahráli na loutky a sami se stali herci v pohádce o Zlatovlásce.

Pomohli jsme vybudovat další českou školu v Africe! Mgr. Iva Příbylová

Od roku 2014 pořádá ZŠ TGM Borohrádek na konci školního roku charitativní Běh pro Afriku. Vyběhaná finanční částka je vždy určena pro stavbu školy v africké Etiopii. Jako poděkování místních obyvatel dostávají české organizace zapojené do této charitativní akce fotografie se svými logy.

V současné době byla vybudována již dvacátá sbírková česká škola, která se nachází ve vesnici Tumticha v jižní Etiopii. Stará škola byla postavena jen z bláta a dřeva a byla v katastrofálním stavu. Chyběla ventilace, oddělené latríny, osvětlení i dostatek židlí pro všech 1 000 dětí, které do školy chodily. V jedné třídě se tísnilo až 80 žáků, navíc se 250 dětí do školy nevešlo vůbec, a tak se musely učit v sousedních kostelech.

Do nové školy začíná chodit 500 dětí, které se budou střídat ve vyučování ve dvou směnách, a to ráno a odpoledne. Nová škola má dobré osvětlení, fungující ventilaci, je vybavená novými lavicemi a žáci si mohou umýt ruce přímo ve třídách. Postavení školy je důležitou zprávou pro celou komunitu, protože právě podporou vzdělání mohou dostat šanci i ty nejchudší děti.

I v letošním roce se naše škola do charitativního běhu zapojí a pomůže tak při budování již jednadvacáté české školy v Etiopii.

Na výstavě korunovačních klenotů Natálie Čejková, Anna Haladová

U příležitosti 25. výročí vzniku České republiky a na počátku jubilejního roku 2018, ve kterém si připomínáme 100. výročí založení Československa, byly ve Vladislavském sále Pražského hradu od 16. do 23. ledna 2018 mimořádně vystaveny české korunovační klenoty.

Výstava českých korunovačních klenotů přilákala na Pražský hrad i nás, žáky ze Základní školy T. G. Masaryka Borohrádek.

„Návštěvu Prahy hodnotíme jako jednu z nejlepších exkurzí. Byl to skvělý zážitek vidět na vlastní oči české korunovační klenoty. Také procházka po hlavní město měla své kouzlo a příjemnou atmosféru. Počasí nám nakonec přálo a my jsme si výlet opravdu užili.“

Merkur – výstava prací žáků technického kroužku

Zeptali jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové

Připravila: Kristýna Svobodová

Co se Vám v poslední době ve škole líbilo?

Vždy se mi líbí, pokud starší žáci pomáhají mladším. To v poslední době platilo pro karneval školní družiny, pro divadelní představení o Popelce i pro zápis do první třídy. Rovněž při projektovém dni jsme mohli vidět skupinky starších a mladších žáků, jak společně připravují svoje vystoupení před kamerou.

Jsem ráda, že se změna lokality pro lyžařský výcvik osvědčila a z lyžařského výcviku přijeli spokojení žáci i pedagogové (a bez úrazu!).

Potěšily mě také dvě akce žákovského parlamentu - pyžamový den a den naruby. Při pyžamovém dni jsme se výborně pobavili a říkala jsem si, že chodit do školy v pyžamu častěji, by se mi líbilo. :) Den naruby byl sice také o zábavě, ale mnozí žáci se přesvědčili, že vystupovat před třídou v pozici učitele není tak jednoduché. Někoho to třeba ale nalákalo ke studiu učitelství. :)

Mám radost ze sportovních úspěchů v přehazované a v krajském kole soutěže v kin-ballu. Naším kin-ballovým reprezentantům budeme již počtvrté držet palce v republikovém finále!

Myslím si, že nejenom mně se líbil týden strávený s Charen a Bobem. Přínosné bylo pro všechny samozřejmě procvičování angličtiny, ale důležitá byla i inspirace k aktivnímu životu v jakémkoli věku.

Naše projektové dny vždy spojují zábavu a ponaučení a ten letošní nebyl výjimkou. Líbily se mi profesionální herecké výkony a jsem ráda, že jsme k mannequin videu přidali i myšlenku.

Co se ve škole připravuje?

Dovolím si mluvit za SRPŠ (Spolek rodičů a přátel školy při ZŠ TGM Borohrádek). Spolek připravuje úpravu zahrady školní družiny. Po vykácení staré třešně a nemocného smrku se zde otevřel prostor pro postavení pergoly a kromě ní se tu vybuduje i ohniště. Můžeme se těšit na slavnostní otevření tohoto prostoru.

SRPŠ rovněž pořádá 30. 4. 2018 zájezd do Legolandu.

Vrátím-li se ještě k Charen a Bobovi, ráda bych poděkovala SRPŠ za uhrazení nákladů za jejich ubytování.

V dubnu nás čeká sběr papíru, pěvecká soutěž Zlatý slavík, programy prevence, fotografování tříd je naplánováno na 14. 5. 2018, přednáška o USA je na programu 30. 5. 2018. Červen bude spojen s výlety, sportovním dnem i Během pro Afriku.

Škola bude ale otevřena ještě první dva týdny v červenci, kdy budeme hostit tzv. workcamp (do Borohrádku přijede 8 - 10 mladých lidí z celého světa). V rámci workcampu bude druhý červencový týden probíhat i příměstský tábor. Těším se na tuto akci s názvem The World in Borohrádek. :)

Výsledky soutěže pro žáky 1. stupně

Redakce obdržela desítky krásných obrázků a vybrat tři nejpovedenější nebylo snadné. V hlasování redakčního týmu získaly nejvíce bodů tyto obrázky. Gratulujeme! ☺

Aneta Bahníková, 1. třída

Zuzana Janečková, 4. třída

Jakub Pavlíček, 3.B

Výsledky soutěže pro žáky 2. stupně

Soutěž o nejlepší fotografii s časopisem Školní věstec ovládli chlapci z devátého ročníku. 😊
Radost nám také udělal pan starosta Mgr. Martin Moravec. 😊

Soutěž S knihou na cestách

Vyhlašujeme novou soutěž nazvanou S knihou na cestách. Březen byl měsícem knihy, a proto je soutěžním úkolem vytvořit zajímavé fotky, které zachycují, jak si čtete na různých místech (např. v přírodě, v autobuse atd.).

Co neoriginálnější fotografie zašlete do 30. dubna 2018 na pribyl.zsboro@seznam.cz. Jako předmět uveďte „Soutěž – kniha“, uveďte své jméno. Tři nejlepší fotografie budou oceněny.

Co mám na srdci

Rádi přivítáme Vaše náměty, připomínky či názory na e-mailové adrese pribyl.zsboro@seznam.cz. Jako předmět uveďte „Školní věstec“.

